

[Oluf Pedersen.]

Det afgørende til løsning af valutaproblemerne er utvivlsomt, at statsfinansieringen bliver begrænset, og at man sørger for at få orden i den offentlige økonomi. Hvis man har orden i den offentlige økonomi, har man også orden i valutaforholdene, og fra mit partis side skal der i alt fald ikke fremsættes noget ønske som det af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i går fremsatte gående ud på, at regeringen skulle til at spå om, hvad der ville ske ud i fremtiden med hensyn til valuta- og prisforhold. Det var jo det, som den socialdemokratiske regering — og også i nogen grad venstre-regeringen — tidligere gav sig af med, det var det, vi andre grinede ad, og den slags vil vi da ikke opfordre regeringen til at begynde på igen. Nej, det, der er nødvendigt at få, er et sporskifte, og grundlaget for dette sporskifte mener jeg er skabt i den betænkning, der nu er afgivet af grundskyldskommissionen med dens forslag til en principiel ændring frem imod fuld grundskyld ved inddragning af den samfunds-kabte jordværdi til fælleseje under for-nøden hensyntagen til de bestående forhold, således at intet godt slås i stykker ved overgangen, selvom fuld grundskyld gennem-føres i et gammelt samfund. Manglende fuld grundskyld i et gammelt samfund har nu ført til, at jordværdier er omsat, har skiftet ejere, hvorved sælgerne rendte med gevinsten; dernæst har den manglende grundskyld medført, at der er udskrevet fantastiske skatter, og dette har både drevet de offentlige udgifter op, så at skat-terne er vokset stærkt, og sænket jordens værdi, hvorved det, der i første omgang vil indgå som grundskyld, mindskes. Derfor har man i kommissionen tilstræbt en lempelig overgang; men det afgørende har været, at man ville sikre ligerettheden til jorden og dog bevare det for dansk pro-duktion så afgørende selveje. Her har det været vor lykke, at socialdemokraterne, sammen med radikale og venstre, gennem-førte det forslag, som blev udarbejdet i landbokommissionen af 1911, og som førte til jordlovene af 4. oktober 1919 med selveje.

Jordlovene af 1919 gik som bekendt ud på, at jord, der var i offentlig besiddelse, blev solgt, mod at køberne i stedet for en kontant købesum forpligtede sig til at be-

tale rente til det offentlige af jordens værdi, som den nu var til enhver tid. Denne lov-givning har virket en hel menneskealder, og den har virket godt. Den har imidlertid en fejl, og det er, at vel betalte ejerne fuld grundskyld, men da lovgivningen kun om-fattede nogle få, fik den ikke den virkning overfor skatterne, som den kunne have fået, hvis den havde omfattet alle, og dette betød også, at der ikke blev givet samme adgang til jord, som tilfældet vil blive, hvis grundskyldskommissionens forslag gennem-føres og denne besiddelsesform kommer til at omfatte al dansk jordbesiddelse.

Det vil være naturligt, at jeg, inden jeg redegør nærmere for dette, kort siger et par ord om den rædselskampagne, der er foran-lediget af mindretallet og forud for afgivel-sen af kommissionens betænkning er ført i den danske presse. Medens man fra flertal-lets side har søgt at undgå enhver over-drivelse, har mindretallet i meget høj grad overdrevet — ja, er kommet helt ud i det voldsomme — og det mest graverende er vel nok deres egne modsigelser.

Hr. kreditforeningsdirektør Aksel Jensen og andre fortæller i kommissionsbetæn-ningen, at landbrugets jordværdi er nega-tiv. Han begrunder det med, at det er dyrt at bygge, det koster mere end brandassu-rancen. Men til trods for, at han altså er kommet til det resultat, at landbrugets jordværdi er negativ, finder han, at den afløsning på 6 milliarder kr., som udvalget foreslår, er for lille.

Hr. direktør Egon Larsen, den anden interessebestemte modstander af grund-skyld, spotter over den efter hans skøn lille afløsning — det drejer sig, som jeg sagde, om 6 milliarder kr. Udbetalt i 4 pct.s stats-obligationer vil det koste staten 240 mill. kr. alene i rente. Samtidig hævder han, at fuld grundskyld antagelig kun vil give 200 mill. kr., så at der altså ligefrem vil blive underskud.

De konservative slår dog enhver rekord. De foretrækker ekspropriation fremfor fuld grundskyld og vil have statsfæste — for-øvrigt på linie med kommunisterne. Nu er ekspropriation den dyreste form for er-hvervelse af jord og fæste den ringeste driftsform med den laveste indkomst for brugerne, og derfor vil den også medføre, at de kun kan betale den mindste afgift.